

Bálint története

Bálint egy olyan családban nőtt fel, akik mind hithű tagjai Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháznak. Szerető szülei vannak, és különösen közel áll a húgához, Sárahoz.

Bálint szereti az evangéliumot, és bizonyosága van Jézus Krisztusról és a visszaállításról. Mindenki vidám és társaságkedvelő személyiségnek ismeri őt. Mostanában azonban a vidámságát szomorúság váltotta fel, és egyre zárkózottabb lett. Bálintnak van egy titka, és nem tudja, mit kezdjen vele.

Amióta csak az eszét tudja, Bálint jobban vonzódik a férfiakhoz, mint a nőkhez. Sok éven át próbálta figyelmen kívül hagyni ezeket az érzéseket, vagy úgy tenni, mintha nem is léteznének. Mivel erről a témáról soha nem beszéltek otthon, úgy érezte, hogy ez egy tiltott beszélgetés lenne. A barátai időnként lenéző megjegyzéseket tettek a meleg emberekre. Úgy emlékszik, hogy az egyház tanítóitól és vezetőitől mást se hallott, mint hogy a homoszexualitás egy súlyos bűn.

A missziója előtt Bálint folyamatosan azért imádkozott Istenhez, hogy vegye el a férfiakhoz való vonzódását. Biztos volt benne, hogy ha missziót szolgál, akkor megváltoznak az érzései. Bálint férfiakhoz való vonzódása azonban a missziója után is kitartott. Kétségbeesetten szeretne beszélni valakivel, de a félelem eddig visszatartotta.

Sárának feltűnt, hogy Bálint érzelmileg kezd eltávolodni a családjától. Fájdalmat lát a tekintetében. Imádkozik Bálintért, és azért, hogy tudja, hogyan segítsen neki.

Ma reggel Sára megkérdezte Bálinttól, lenne-e kedve egyet sétálni vele. Bálint vonakodva bár, de beleegyezett. Séta közben mindennapos dolgokról beszélgettek. Sára még azt is elérte, hogy Bálint mosolyogjon. Végül Sára azt mondta: „Bálint, tudom, hogy valami nincs rendben. Látom a szemedben. Kérlek, mondd el! Nagyon aggódom érted!”

Bálint csendben álldogált egy jó darabig. Egyszer csak elkezdtek záporozni a könnyei. Végül nagyon mélyről feltörték az érzései, és remegő hangon így szólt: „Sára, meleg vagyok, amióta csak az eszemet tudom mindig is az voltam. Nem tudom, mit tegyek. Rettegek attól, hogy mit fog szólni Anya és Apa, ha megtudják. A családjunk többi tagja szégyellni fog engem? A barátaim akkor is velem akarnak majd lógni, ha megtudják, hogy meleg vagyok? Mi történik majd az egyháztagságommal, ha elmondom a püspöknek? Nem látom, hogyan lehetek valaha is boldog, és hogyan lehet családom. Úgy érzem, Isten elhagyott engem.”

Bálint lehorgasztotta a fejét és a földet bámulta. Egy hosszabb szünet után halkán így szólt: „Sára, sajnálom, ha csalódást okoztam neked. Kérlek, ne szólj senkinek! Annyira elveszettnek és összezavarodottnak érzem magam.”

A megbeszélést segítő kérdések

1. Milyen érzéseitek támadnak, amikor Bálint történetére gondoltok? Miért lehet nehéz az azonos nemhez vonzódás érzéseiről beszélgetni egy családtaggal, közeli baráttal vagy egyházi vezetővel?
2. Hogy éreznétek magatokat Sára helyében? Miként reagálhatna Sára megértéssel és együttérzéssel?
3. Hogyan segíthet Sárának és Bálintnak az, ha helyesen értelmezik az Úr azonos nemhez való vonzódásra vonatkozó tanításait? Miért lehet olykor nehéz elfogadni ezeket a tanításokat?
4. Hogyan tekinthetne Bálint és Sára örökkévaló szemszögből az azonos nemhez vonzódásra?
5. Hová fordulhatna Bálint további útmutatásért, bátorításért és segítségért?